

**EIROPAS KONVENCIJA
PAR INFORMĀCIJU
PAR ĀRVALSTU LIKUMIEM**

ETS No 62
European Convention on Information on Foreign Law

Eiropas Padomes dalībvalstis, kuras parakstījušas šo Konvenciju,

uzskatīdamas, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt ciešāku vienotību starp tās dalībvalstīm,

būdamas pārliecinātas kā starptautiskas savstarpējās palīdzības sistēmas izveidošana, lai atvieglinātu tiesu institūciju pieeju ārvalsts likumiem, dos ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā,

ir vienojušās:

1. pants
Konvencijas piemērošanas sfēra

1. Līgumslēdzējas puses apņemas sniegt viena otrai saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem informāciju par to likumiem un procesu civilajās un komerciālajās jomās, kā arī par to tiesu varas organizāciju.

2. Tomēr, divas vai vairākas Līgumslēdzējas puses var nolemt paplašināt savā starpā šīs Konvencijas piemērošanas sfēru, iekļaujot citas jomas, kas nav minētas iepriekšējā punktā. Šādu līgumu teksti ir jāiesniedz Eiropas Padomes ģenerālsekretniekiem.

2. pants
Nacionālās saziņas iestādes

1. Lai izpildītu šīs Konvencijas noteikumus, katrai Līgumslēdzējai pusei ir jāizveido vai jāieceļ viena iestāde (turpmāk- "saņēmējaģentūra"). kura:

- (a) saņems no citām Līgumslēdzējām pusēm līgumus sniegt informāciju saskaņā ar šīs Konvencijas 1. panta 1. punktu;
- (b) izpildīs šos līgumus saskaņā ar 6. pantu.

Saņēmējaģentūra var būt vai nu ministrijas departaments, vai cita valsts iestāde.

2. Katra Līgumslēdzēja puse var izveidot vai iecelt vienu vai vairākas iestādes (turpmāk- "nosūtītājaģentūra"), kura saņems līgumus sniegt informāciju no savas

valsts tiesu institūcijām un nosūtīs tos uz kompetento ārvalsts saņēmējaģentūru. Saņēmējaģentūru var iecelt arī par nosūtītājaģentūru.

3. Katra Līgumslēdzēja puse informēs Eiropas Padomes ģenerālsekretāru par tās saņēmējaģentūras un, ja nepieciešams, nosūtītājaģentūras vai aģentūru nosaukumu un adresi.

3. pants

Institūcijas, kurām ir tiesības lūgt informāciju

1. Lūgumu sniegt informāciju var iesniegt vienīgi tiesu institūcija, arī tad, ja tā pati nav to sastādījusi. Lūgumu var iesniegt tikai tādā gadījumā, ja ir faktiski uzsākta tiesvedība.

2. Jebkura Līgumslēdzēja puse, ja tā nav izveidojusi vai iecēlusī nosūtītājaģentūru, var, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju, norādīt, kuras no savām institūcijām tā uzskatīs par tiesu institūcijām iepriekšējā punkta izpratnē.

3. Divas vai vairākas Līgumslēdzējas puses var vienoties paplašināt savā starpā šīs Konvencijas piemērošanu, attiecinot to uz lūgumiem no citām institūcijām, kas nav tiesu institūcijas. Šādu līgumu teksti ir jāiesniedz Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

4. pants

Lūguma sniegt informāciju saturs

1. Lūgumā sniegt informāciju ir jānorāda tiesu institūcija, kura to nosūta, kā arī lietas raksturs. Tajā ir pēc iespējas precīzi jānorāda jautājumi, kuros ir nepieciešama informācija par lūguma saņēmējvalsts likumiem, un tā tiesību sistēma, par kuru ir nepieciešama informācija, ja lūguma saņēmējvalstī pastāv vairāk nekā viena tiesību sistēma.

2. Lūgumā tāpat ir jānorāda fakti, kas nepieciešami gan tā pienācīgai izprašanai, gan arī tiešas un precīzas atbildes formulēšanai. Ja ir nepieciešams precizēt lūguma apjomu, var pievienot dokumentu kopijas.

3. Lūgumā var iekļaut jautājumus tādās jomās, kas nav minētas 1. panta 1. punktā, ja tie ir saistīti ar galvenajiem lūgumā norādītajiem jautājumiem.

4. Ja lūgumu nav sastādījusi tiesu institūcija, tam ir jāpievieno šādas institūcijas lēmums par piekrišanu lūgumam.

5. pants

Lūguma sniegt informāciju nosūtīšana

Nosūtītājgentūrai vai, ja tāda nav izveidota, tiesu institūcijai, kurā radies lūgums sniegt informāciju, tas ir jānosūta tieši lūguma saņēmējvalsts saņēmējaģentūrai.

6. pants

Institūcijas, kuras ir pilnvarotas sniegt atbildi

1. Saņēmējaģentūra, kas ir saņēmusi lūgumu sniegt informāciju, var vai nu pati sagatavot atbildi, vai arī nosūtīt lūgumu uz citu valsts vai oficiālu iestādi atbildes sagatavošanai.
2. Saņēmējaģentūra var nepieciešamības gadījumā vai administratīvi organizatorisku apsvērumu dēļ nosūtīt lūgumu atbildes sagatavošanai privātstruktūrai vai kvalificētam juristam.
3. Ja iepriekšējā punkta noteikumu piemērošana var izraisīt izdevumus, saņēmējaģentūrai pirms iepriekšējā punktā minētās nosūtīšanas izdarīšanas ir jāinformē institūcija, kas lūgumu iesniegusi, par privāto struktūru vai juristu, kuram attiecīgais lūgums tiks nodots, pēc iespējas precīzāk norādot iespējamās izmaksas, un jālūdz tās piekrišana.

7. pants

Atbildes saturs

Atbildes mērķis ir sniegt tiesu institūcijai, kura ir nosūtījusi lūgumu, objektīvu un patiesu informāciju par lūguma saņēmējvalsts likumiem. Atbildei ir jāsatur, ja nepieciešams, vajadzīgo normatīvo aktu un tiesu nolēmumu teksti. Tai ir jāpievieno jebkādi papildus dokumenti, kādi ir uzskatāmi par nepieciešamiem pienācīgai lūguma iesniedzējas institūcijas informēšanai, piemēram, izvilkumi no doktrināliem darbiem, un “travaux préparatoires”. Tai tāpat var pievienot izskaidrojošus komentārus.

8. pants

Atbildes sekas

Atbildē sniegtā informācija nav saistoša tiesu institūcijai, kura ir iesniegusi attiecīgo lūgumu.

9. pants

Atbildes nodošana

Saņēmējaģentūrai ir jānosūta atbilde nosūtītājaģentūrai, ja lūgumu ir nosūtījusi šī aģentūra, vai arī tiesu institūcijai, ja tā lūgumu bija iesniegusi tieši.

10. pants
Pienākums sniegt atbildi

1. Saņēmējaģentūrai, kurai ir tīcīs nosūtīts lūgums sniegt informāciju, ir jāizpilda lūgums saskaņā ar 6. pantu, ievērojot 11. panta noteikumus.
2. Ja atbildi negatavo saņēmējaģentūra, tai ir jānodrošina atbildes nosūtīšana saskaņā ar 12. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

11. pants
Izņēmumi attiecībā uz pienākumu sniegt atbildi

Lūguma saņēmējvalsts var atteikties izpildīt lūgumu sniegt informāciju, ja lieta, sakarā ar kuru iesniegts lūgums, aizskar tās intereses vai ja tā uzskata, ka atbilde var apdraudēt tās suverenitāti vai drošību.

12. pants
Atbildes terminš

Atbilde uz lūgumu sniegt informāciju ir jāsniedz pēc iespējas ātri. Tomēr, ja atbildes sagatavošana prasa ilgāku laiku, saņēmējaģentūrai par to ir jāinformē lūguma iesniedzēja ārvalsts institūcija un, ja iespējams, vienlaicīgi jāinformē par iespējamo datumu, kurā atbilde tiks nosūtīta.

13. pants
Papildus informācija

1. Saņēmējaģentūra, kā arī tā iestāde vai persona, kuru tā ir pilnvarojusi atbildēt saskaņā ar 6. panta noteikumiem, var lūgt institūciju, kura ir iesniegusi attiecīgo lūgumu, nodrošināt tai jebkuru papildus informāciju, kuru tā uzskata par nepieciešamu atbildes sagatavošanai.
2. Saņēmējaģentūrai ir jānosūta lūgums sniegt papildus informāciju tādā pašā kārtībā, kāda ir noteikta 9. pantā atbildes nosūtīšanai.

14. pants
Valodas

1. Lūgumam sniegt informāciju un tā pielikumiem ir jābūt lūguma saņēmējvalsts oficiālajā vai vienā no oficiālajām valodām, vai arī tam ir jāpievieno tulkojums vienā no šīm valodām. Atbildei ir jābūt lūguma saņēmējvalsts valodā.
2. Tomēr, divas vai vairākas Līgumslēdzējas putas var savā starpā vienoties un piemērot citus noteikumus, kas atšķiras no iepriekšējā punktā minētajiem.

15. pants

Izdevumi

1. Atbilde nav saistāma ar jebkādām nodevām vai izmaksām, izņemot tās, kas minētas 6. panta 3. punktā un kuras ir jāsedz tai valstij, kura ir iesniegusi attiecīgo lūgumu.

2. Tomēr, divas vai vairākas Līgumslēdzējas puses var savā starpā vienoties un piemērot citus noteikumus, kas atšķiras no iepriekšējā punktā minētajiem.

16. pants **Federālās valsts**

Federālās valstis konstitucionālu apsvērumu dēļ var nodot citām valsts iestādēm tās saņēmējaģentūras funkcijas, kas nav paredzētas 2. panta 1 (a) apakšpunktā.

17. pants **Konvencijas spēkā stāšanās**

1. Šo Konvenciju var parakstīt Eiropas padomes dalībvalstis. To ir nepieciešams ratificēt vai pieņemt. Ratifikācijas vai pieņemšanas dokumenti iesniedzami glabāšanā Eiropas padomes ģenerālsektāram.

2. Šī Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad iesniegts glabāšanā trešais ratifikācijas vai pieņemšanas dokuments.

3. Attiecībā uz valsti, kas parakstījusi Konvenciju, bet ratificē vai pieņem to vēlāk, šī Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pieņemšanas dokuments.

18. pants **Valstu, kas nav Eiropas padomes dalībvalstis, pievienošanās**

1. Pēc tam, kad šī Konvencija ir stājusies spēkā, Eiropas Padomes Ministru komiteja var uzaicināt tai pievienoties jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts.

2. Šāda pievienošanās notiek, iesniedzot glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsektāram pievienošanās dokumentu, kas stājas spēkā trīs mēnešus pēc tā iesniegšanas.

19. pants **Konvencijas teritoriālā piemērošana**

1. Ikviena Līgumslēdzēja puse, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, var norādīt teritoriju vai teritorijas, uz kurām šī Konvencija attieksies.

2. Ikvienna Līgumslēdzēja puse, iesniedzot Konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, kā arī jebkurā laikā vēlāk var iesniegt Eiropas padomes ģenerālsekretnāram adresētu deklarāciju, kurā tā norāda, ka paplašinās šīs Konvencijas piemērošanas sfēru, attiecinot to uz vēl kādu citu teritoriju vai teritorijām, kuras norādītas deklarācijā un par kuru starptautiskajām attiecībām šī Līgumslēdzēja puse ir atbildīga vai kuru vārdā tā ir pilnvarota uzņemties saistības.

3. Katru deklarāciju, kas iesniegta saskaņā ar iepriekšējo punktu attiecībā uz jebkuru šādā deklarācijā minēto teritoriju, var atsaukt šīs Konvencijas 20. panta noteiktajā kārtībā.

20. pants **Konvencijas darbības termiņš un denonsēšana**

1. Šī Konvencija ir noslēgta uz nenoteiktu laiku.
2. Ikvienna Līgumslēdzēja puse var denonsēt šo Konvenciju tiktāl, ciktāl tā uz to attiecas, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsekretnāram adresētu paziņojumu.
3. Šāda denonsēšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad šādu paziņojumu saņemis Eiropas Padomes ģenerālsekretnāram.

21. pants **Eiropas Padomes ģenerālsekretnāra funkcijas**

Eiropas Padomes ģenerālsekretnāram ir jāinformē Eiropas Padomes dalībvalstis un visas šai Konvencijai pievienojušās valstis par:

- (a) katru parakstīšanas gadījumu;
- (b) katru gadījumu, kad glabāšanā tiek iesniegts ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokuments;
- (c) katru šīs Konvencijas spēkā stāšanās gadījumu saskaņā ar tās 17. pantu;
- (d) katru deklarāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. panta 2. punkta, 2. panta 3. punkta, 3. panta 2. punkta un 19. panta 2. un 3. punkta noteikumiem;
- (e) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 20. panta noteikumiem, un datumu, kad denonsēšana stājas spēkā.

Iepriekšminēto apliecinot, Konvenciju ir parakstījušas uz to pienācīgi pilnvarotas personas.

Sastādīta Londonā 1968. gada 7. jūnijā franču un angļu valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas glabāsies Eiropas Padomes arhīvā. Ģenerālsekretnāram nosūtīs apliecinātus norakstus visu to valstu valdībām, kuras ir parakstījušas šo Konvenciju vai tai pievienojušās.